

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячне (з нижньою).	5.00 зол.
Чвертьрічне	15.00 "
Піврічне	30.00 "
Річне	60.00 "

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.00 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Всі точні передплатники дістають щомісяця безплатно книжку Б-ни «Діла» в об'ємі 10—15 аркушів друку.

Ięgo nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego prania drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedziałnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieszczył bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863, t. j. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Wymienione utępy mają na celu przez świadome nieprawdziwe i tendencyjne przedstawienie położenia mniejszości ukraińskiej na gospodarczym i kulturalno-oświatowym odcinku, kłopotować władcom państwowym wywieranie presji na wspomniany odłam ludzkości dla zmniejszenia jej dorobku kulturalnego i gospodarczego, a w wyniku tegoż akcji dla jej wynarodowienia, przy czym szerzenie tych wiadomości może wywołać niepokój publiczny. Według §§ 487, 489, 493 pkk. oraz § 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący L. Małuk, w. r. Protokulanci: Żaluzny, w. r. Za zgodności: Jaworski, kier. sekret.

Суду СССР, Ульриха по всіх гучних судових пропесах.

На чолі нижчої палати — Ради Союзу — став секретар ЦК ВКП(б), тобто найближчий помічник Сталіна, Андреев, його особистий приятель. Недаремно, коли років три тому в Наркоматі шляхів, яким керував тоді Андреев, помічено великі „прориви“, він замість неласки дістав чи не найпочесніше призначення — на секретаря ЦК партії.

За заступників Андрееву обрано між іншим академіка Лисенка, (я ще кажуть, що Україна не в ласці!). Це ще молода людина, директор інституту селекції і генетики рослин в Одесі, син селянина, який разом із батьком ніби винайшли спосіб яровизації озимого жита та пшениці.

На чолі вищої палати — Ради Національностей — поставлено Шверніка, секретаря Все-союзної Центральної Ради професійних спілок, не тільки комуніста, але й члена організаційного бюро ЦК ВКП(б), на чолі якого стоїть Сталін, але „обрання“ Шверніка мусить означати чітку дяку ласку до всіх членів профспілок.

Чи не найцікавіша новина в усьому цьому є утворення при обох палатах постійних комісій, які абсолютно непередбачені конституцією, будуть працювати безперервно, незалежно від того, чи відбуваються сесії Верховної Ради чи ні.

При кожній палаті є три такі комісії, а саме: а) законодавчих проєктів, б) бюджетова і в) закордонних справ.

Між іншими на чолі комісії законодавчих проєктів у Раді союзу стоїть (пишайтесь, українці!) Євтушенко, секретар київського обкому КП(б)У.

Але чи не головну роль відіграватимуть комісії закордонних справ. На чолі першої з них поставлено Жданова, секретаря ЦК партії, ансьву такі найближчого помічника Сталіна. До цієї комісії як члени входять Хрушов, секретар московського партійного комітету, Берія, секретар ЦК партії Грузії, особистий приятель Сталіна, Мехліс, нова зірка на комуністичному небі, заступник Ворошилова, політичної частини, колишній особистий секретар Сталіна, Пасєвич, секретар партійного комітету Далекого Сходу, Косарев, секретар ЦК комсомолу, Волков, секретар ЦК партії Білорусі, що ще недавно працював у центральному секретаріаті у Сталіна Ахунбабаєв, секретар ЦК партії Азербайджану, Мануйльський, заступник Дімітрова з „Виконкому“ Комінтерну і Федько (командувач київської військової округи).

Ми навмисне зупинилися над складом цієї комісії, щоб показати, як дбайливо дібрано її. Це все представники найповажніших організацій і водночас цим же залежні від Сталіна. Можна думати, що „Вовж“, сидючи на скромному фотелі члена Президії Верховної Ради та валишаючися в тіні, хоче безпосередніше нагнати гудяки закордонної політики СССР.

І ми вже маємо дуже розв'язану промову голови цієї комісії, Жданова, який просто говорив, що консулі закордонних держав у Ленінграді провадять здебільшості „підприємну роботу“, який обурювався „хуліганськими, провокаційними вибриками“ представників Японії, вимагаючи негайно приборкати їх, який не розумів потурання Франції з якою СССР зв'язаний пактом про взаємну допомогу, „всіх мерзотників російського і неросійського походження“, що приготувляють терористичні акти проти СССР.

Бідний Литвінов, який так мріяв бути подібним до справжнього закордонного дипломата, зійшов цілком до ролі маріонетки!...

А коли пригадаємо ще промову Молотова про потребу якнайшвидше відбудувати для СССР велику флоту великих морських одиниць, то СССР немов-то хоче вдарити кулаком по столі, провадити ніби брутальну політику, скинувши західно-європейську маску... Може в такий спосіб пощастить налякати Європу та Азію...

Недобре тільки, що в новому парламенті на першому засіданні довелося налати право Президії Верховної Палати запроваджувати військовий стан в СССР не тільки в інтересах військової оборони, але й в інтересах громадського ладу та державної безпеки. Дуже свіжі ще у всіх спогади про білоруську „републіку“ не дивлячися на всілякі внутрішні „охопони“ і запровадження військового стану.

Не все те страше, що хоче таким показатися.

Г. Л.

Даймо „Просвіті“ гідну матеріальну підтримку! Вона мусить рости й міцніти, бо Нація хоче й мусить жити та розвиватися

В неділю 30. січня ц. р. в год. 12-тій у двадцяті роковини Крутинського Бою відбудеться

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ
Велика саль Народного Дому.

Студентський Комітет.

З польської поезії.

Рішає сила голосу і демагогія.

ПРИСТОЯННА СТАТТЯ „ВЕКУ НОВОГО“.

Як відомі соймові дискусії над справою меншин появилися у „Веку Новім“ (з 28-го січня) стаття п. н. „Відповідальність і міра“. Автор її стверджує, що ця дискусія „оберталася назагал у рамках традиційної схеми“, що

„не впало ніщо, що заслуговувало би на назву оригінальної концепції, ніщо, що було би спробою історичної розв'язки великого питання, ніщо, що було би засуванням, що ця наша внутрішня справа у суті найтісніше зв'язється з міжнародною позицією Польщі, а у критичній хвилині може завести на дозі держави. Проблему — так — доцільно, але у цій оцінці недостає ще властивої міри, бракує погляду з високої історичної перспективи на дійсність і на розв'язку ліній, що йдуть у майбутнє. Якби тих учасників дискусії запитали, як уявляють собі Польщу за 50 літ, якщо наші меншинні справи йтимуть дотеперішнім шляхом, то відповідь напевно була б мрята й ухильниця; таких питань поляки взагалі собі не ставлять“.

На думку автора від того загального тла відбиває погляд прем'єра Складковського, який він висловив у своїй промові, а саме, що „від відношення до національних меншин залежить у великій мірі доля Польщі“, що „ненависть та терпелючка польського народу у відношенні до меншин — це важка помилка“, що негідне польського народу, як національної більшості, свідомої своєї ролі в державі, накликувати до того, щоби згнобити та утруднити життя меншинам, бо все те відіється на співжитті, на споєності Польщі“. Автор статті уважає, що все те не вимагає від більшості, щоб вона запалала любов'ю до меншин, але щоб засувала собі дійсність. Ця промова прем'єра Складковського каже, що:

„третя частина громадян держави — це сила, якої в ніякім рахунку не можна поминути. Вона каже, що хто цю третю частину робить ворожою для держави, поменшує державу та наразує її на найвищу небезпеку. Каже вона вкінці, що відповідальність за уклад взаємин між державою і меншиною несе польський нарід та що цей нарід не є уявним поняттям, але це збір одиниць, з яких кожна є відповідальна однаково, без уваги чи живе у Варшаві, Станіславові чи в Луцьку.“

„Але саме про те забувається. Логічність і безмежна невідповідальність домінуюча ціла нашого думання і діяння в справах, що торкаються меншин. Радимо, коли котрась з меншин дає докази своєї лояльності, бо це підтверджує наш інстинктивне відношення до даної національної групи. Занепокоюємося, як децьо намагається спосіб співжиття, бо це ступінь боротьби й „послаблює чуйність“ наші реакції бувають непередумані, випливають з усіх можливих джерел замість одного: тверезого почуття польської державної ролі“.

Автор наводить приклад, що недавно в одного міста в Галичині прийшов один представник групи варшавських т. зв. „фільів“ й уладив дискусіюні сходина з учасниками місцевого польського громадянства. Дискусія на цих сходинах взагалі не було. Аргументів реферату, що мотивували означені відношення до української проблематики, ніхто не під увагу. Єдина відповідь на реферат — вибух пристрасних гасел і вісесих вигуків „розторощування противника громадянських фраз, зачерпнених з добре відомої дещої літератури, літератури, що криє закриває невру у власні сили“.

„Це типовий епізод — лише знову можна уявити собі, що в іншому громадстві таке зібрання відбулося в іншій сфері. Мабуть група поважних громадян, що в замкнутому гуртку розмовують між ірландським проблематиком би у тому моменті відкинути на їх особисті почуття, щоби розкрити та що служить британській державній політиці засобів. У нас це найважче питання. У зударі поглядів перемагає сила су і демагогія. Спокій, міра, рівновага. Колиж вони стануть очевидною реальністю теорії і практиці нашої меншинної політики?“

Приємно нам читати таку статтю в „Веку Новім“, в якому стрічали ми ще і в крайнього зоологізму. Можна би бажати, щоб її автор зумів зберегти той само від участі в перегонах демагогії.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

„Чи ми вміємо бавитись?“

В 13-ому числі „Діла“ за цей рік на „Жіночій Сторінці“ була стаття під цим наголовком. Авторка уважала за відповідне п'янувати відсутність ясного безжурного настрою нашої молоді. Слід ствердити, що ту Америку ми вже давно були відкрили.

Авторка була на якійсь заставі. Людей було багато, усе було уладжене „по європейськи“, були збережені всі „конвенанси“, були рефлексії, музика, буфет. Не було тільки сміху, не було веселости, не було безжурности і ця хіба чи недостатка зробила на ній таке враження, що хотіла кричати і втікати у світ за очі...

Усе те поетичне і, маю враження, відчуте й написане дуже поважно. А проте боюся, що докори з цього приводу під адресою невеселої молоді можуть ту молодь вразити й образити.

В засаді годимося з авторкою, що це не нормальне, коли забави мають таке обличчя і таке роблять враження. Це й не здорове. Але не можна твердити, що ми нездібні до творчого життя, коли не вміємо бавитись. Це вже загалом відважні слова. Авторка повинна була бути більш обережна і не кидати таких закидів либівше, що якби була глибше вдумалась, то нашла би відповідь на своє питання саме у цих словах чи фразках, у цих фразгентах розмов, що їх вели між собою оті молоді люди.

Пише авторка, що чула:

„про невплачені до кооперативи членські вкладки, про які розповідали рожеві устонька молодяцької дівчинки“ —

„про тяжку працю в одній із фабрик і зідхання за посидом“.

Так, так, ласкава Пані! Це не варто до кооперативи, про тяжку працю! Але це коротка дійсність, це тільки щоденно все те таким кошмаром валяло в душі, що навіть на безтурботній речі є чи не виключною темою розмови покоління, що Ви його бачили на сцені, тих, що брали роками участь у сцені, оманній заверюсі. З їх обличчя було турботний сміх. Земля, на якій вони зросли, перейшла страхіття, як на іншій стороні. Обставини, серед яких покоління зростає, мусить створити усмішку. Вічні турботи батьків, кров дітей, а не менші клопоти цього покоління таксамо відбилися і на обличчях. І хіба це зрозуміло, що на сцені, навіть на забаві говорять про фабрики, про варстат праці? Очі ж не дити безжурно у виглядах сльозок, чакують годин і днів спокійних літ, тиво, що неолни із молодих роками, бари відчував ще холод мурів, в них индшов.

Очі самі молоді люди, що не вміють гнись, ведуть тверду роботу, творять великі цінності. Молоді студенти заобляють на укладання означених

Короткий час посезонна випродаж по значно знижених цінах ви-
сортвані речі за половину
ціни. — На новий спеціальний раб.т. Випродаж починається 1. II. 1938 року.

Тільки
короткий
час.

Е. ДУМИН ЛЬВІВ
Коперника 4

розносять львівським передплатам пізнім вечором „Діло“ і так заробляють на прожиток і змогу кінчити студії. Прошу поглянути по містах і долинах по селах, а яку хочете організації чи товариство: хто там працює? Чи не молоді люди? А ті „салинички“ (провідники дитячих садків) а пропагаторки кооперації, домашнього господарства, що піхотою в негоді манджують від села до села. Оце ті „погоди“, які ледви чи ще якийсь інший нарід знає майже як працюють!

Тим вони живуть, бо це роблять, оце їхні гурботи, їхні всі думки. Тому і зрозуміле, що це жолобить їм різачки обабіч уст, постаріло оті молоді лиця. І тому може стане ласи і причина, чому оті молоді не вміють бавитись.

Але одного можна бути певним. Оті молоді, які не вміють сьогодні бавитись, не бавились би, як дехто з їхніх батьків, у переломових хвиликах їхньої батьківщини.

М.Б.-ий.

Що треба робити,

коли відкидають заяви шкільного плекієциту?

КОМУНІКАТ У СПРАВІ ВІДКЛИКІВ НА ОСТАННІ ОРЕЧЕННЯ ШКІЛЬНИХ ІСПЕКТОРАТИВ.

В останніх днях дістаємо з усіх сторін краю повідомлення, що шкільні Іспекторати відки-
дають внесені декларації за амною мови нав-
чання. У мотивах відкинення подано найчасті-
ше, що це зроблено тому, бо „останнє право-
сильне рішення в справі мови навчання в школі
видає нпр. в 1928. р. або 1929. р.“, отже, що від
управосильнення цього рішення „де другий не-
повторний 7-ми літній очерк і тому оголошу-
вання декларацій за українською мовою нав-
чання в 1937. р. на шк. рік 1938-39 було неуса-
джене“.

Інформатори просять нас дати пораду або
гості відклики. Не маючи змоги у такому ко-
роткому часі подати всім відповідь, оголо-
шуємо:

1) від таких чи подібних оречень треба
носити відклики до Кураторії через дотичні
Іспекторати. На випадок відмови з Кураторії
треба: а) або вже скажити це оречення Кура-
торії до Найвищого Адміністративного Трибуна-
лу, коли рішення Кураторії остаточне, б) або
носити рекурс до Міністерства Освіти, коли в
рішенні Кураторії буде сказано, що можна та-
кий рекурс вносити. В тому випадку, коли потім
трибле відмовне оречення з міністерства, треба

це оречення скажити до Найвищого Адміністра-
ційного Трибуналу.

2) Текст відклику повинен бути приблизно
таким: „Кураторія Львівської Шкільної Округи
у Львові через Шкільний Іспекторат в . . .
До ч. . . зал. . . з дня . . .“

Проти рішення Шкільного Іспекторату
в . . . з . . . : . . . , яким звернено
мені шкільну декларацію за українською мовою
навчання неподажджену, вношу отсей

Пам'яті заслуженої рідношкільної учительки.

ОЛЕНА ПРОКЕШ.

Останніми часами діноча школа ім. Шевчен-
ка у Львові поносить втрати одну по другій.
Щойно несповна місяць тому поховала одну
з перших своїх основниць та учительок лок.
Марію Білецьку, а ось перед тижнем знову чор-
на хоругва замаяла на будинку при вул. Мох-
няцького. Не стало другої з перших виховниць
молодого нашого жіноцтва — померла неза-
бутньої пам'яті Олена Прокеш.

Широкий круг громадянства небагато може
про неї знають, але ті, що держать руку на жи-
вчику нашого приватного шкільництва, добре
пам'ятають ту тиху, скромну паню Прокеш, яка
поверх 30 літ служила Рідній Школі в добрих
і злих часах.

Одна з найспосібніших учениць львівської
семинарії — по скінченні її практикує спершу

(по тодішньому звичаю безплатно) в школі ім.
Шалкевича, відтак у виділовій ім. Ядвиги, на-
самість ангажують її до новоствореної першої
української дівочої школи У. П. Т. у Львові
і в кілька літ опісля до саме тоді отвореної при-
ватної дівочої учительської семинарії. Вчила
працю як доходяча сила (дуже часто безплатно)
нальк свого предмету — рисунків, згодом як
достійна сила перебрала й інші предмети (спів,
роботи, математику й німецьке). Вчила теж
товгі роки рисунків у гімназії СС. Василянок.
Рисунки-малювання були її спеціальністю і в тіл
діяльності мала визначний талант. Окрім обяза-
кового виділового іспиту з тої групи студіювала
теж малярство приватно у Львові і на вакацій-
нім курсі в Мінкені. Сама рисувала прагарно
(мистцем була в укладуванні езорів з народних

ФУТРА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ

оказійно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

ЕДМОН АБУ.

ПАРЦЕЛІ НА ПРОДАЖ.

Оповідання.

Анрі Турнер, що дістав першу медалю на
Всесвітній виставі не в геніальним малював, але
образ малював першорядні. Ці образи стали вже
модні від чотирьох чи п'ятих років і мабуть
не потребують лякати примхи моди. Він про-
дма їх по англійських цінах себто дуже високих.
Парижський музей заплатив за „Двірські дами
в королі“ 18.000 фр.; а один купець з Руан за
його малю „Цілунок“ 6.000 фр. Він має замов-
лень більше, ніж міг би їх виконати за два роки
і може небагато заробляти легко 40.000 фран-
ків річно.

Його перші успіхи почалися на виставі 1850
року. До того часу він пробивався серед злид-
ні. Його батько, що мав представництво для
оруддя війн, забезпечивши собі 10.000 фр. річної
пенсії, поклав свій інтерес і мало журився
своїм сном. Він не був ні „за“ його малю-
вання ні „проти“ нього, а залишивши сина без
трощей, захопив його такими словами: „Коли
ти маєш талант, то даси собі раду, а як ні, то
залиш на фабриці і я вироблю тобі місце в тор-
гові“.

Від 20-го до 30-го року життя Анрі робив
малювання до дешевих книжечок, малював ві-
дмалювання, прикраси на коробки з цукорками і на
пап'єр. „Лічка варить обід“ — образ, який
має побачити на стінах кожного провін-

ціонального дому, ще один із гріхів його моло-
дості. За тих десять років біда навчила його
одного: — ошальності. Коли-ж одного дня він
ствердив, що забезпечив собі прожиток на 18
місяців згорі, плюнув на торгівлю і присвятив
усі свої сили малюванню.

Тепер він займає одну з найкращих робітень
при Азені Фомо. Це не робітня, а майстер музей.
Усього там найдемо потрохи, а найменше обра-
зів. А причина цього ясна. Коли Турнер хоче
намалювати молодшу даму з доби Людовика XIII.,
як вона закладе любовний лист при бюрку, він
починає бігати по крамницях зі старовиною:
— тут купити килим з даної доби, потрібний
йому на тло образу, там гарне бюрко, то давню
тканину. Він буває теж на публичних ліцензіях
і скуповує дорогі пам'ятки: тут купити
бюрко Маріоні Дельорм, там печатку Нікони
де Лянкальо.

Турнер хоче все малювати природно, а мо-
делю, тимто одягає свій модель сам, від голови
до ніг. Коли-ж забирається до праці то малює
чироз тільки один образ, який відразу вкладає
і рямці. Через те нема в його робітні непро-
цаних образів, зате вона вся завалена порце-
лянами, бронзами, меблями і цянцями, як ма-
лий музей.

Хто не бачив його фотографії не пізнає його
на вулиці. Він більше нагадує молодого,
англійського промисловця, ніж артиста. Облич-
чя має правильне, трохи холодне, білу шкіру,
біліше волосся, малі фаворити — сам по собі
маленький, дуже добре одягнений, завжди в тем-
ному, без тієї екзотичності та без дорожого

цінностей. Пригадую собі, що навіть у часах
коли він сам мусів бути власним льокаєм, на
його убранні не було ніколи ні пилічки. Хоч
нераз лягав без вечері, голодний, ніколи не ви-
ходив з дому без білих рукавичок. Коли обідав
у студентських ресторанах, то одягався у пер-
шорядних кравців.

Уже від року він живе як „паняга“: взяв
собі на льокає 18-літнього нубійця, що його
залишив у Парижі якийсь англійський пан у
повороті з Єгипту. Турнер назвав його для
жарту Сніговиком і навчив його всіх мистецтв
недоступних для чорної раси: як чистити пар-
кет і черевки, як тріпати меблі і як передавати
дискретно листи. За це все він платив йому
місячно 10 франків і має найліпшого льокає
в Парижі.

Люди кажуть, що Турнер має великі гроші,
а я, знаючи його добре, запевняю вас, що він
не має багато: 50.000 франків, які вложив у па-
пері державної ренти.

Це вказує на його скромність. У 35-ому році
життя він не ходив на базі ні до кабареїв,
коч не маву присягнути, чи він зовсім байду-
жий на красу Меліні Барні. Коли ця молодень-
ка артистка зірвала контракт з оперою Ла Ска-
ла і приїхала в Париж, Турнер переконав її,
щоб вона не спішилася зі своїм дебютом. Він
часто відвідує її, і вона його, але це не моя
рід і я до цього не мішаюся.

15. травня цього року, на яку годину після
відкриття Вистави Академії Мистців, коли Тур-
нер зупинився у залузі перед власним образом,
схова, спинав його сильно по плечах. Він по-

дає останні звістки з простору
форму приємну для зору
для вуха мелодію прозору...

мотивів), а зміца вчити свого предмету так, що ученики нашої школи рисували дуже добре і естетично їх праці викликували захоплення.

Була теж Покійна дуже музикальна. По закінченні львівської Музичної Консерваторії здала перед війною разом зі сестрою, також pianistкою, власну музичну школу, яка в тім часі, перед відкриттям нашого Музичного Інституту, тішилася доброю олімпією і численною фреквенцією серед українського громадянства. А в нашій школі не було вистави ні концерту ні дитячої забави, на якій Покійна не акомпанувалаб до співу чи до танцю.

Знаворотом кілька разів вела Покійна управу нашої школи і на тім відповідальнім становищі відзначалася незвичайною обов'язковістю, робучістю, тактом та сердечним відношенням до учительського збору. Любили ми всі її й шанували. Її звіти, протоколи, касові книги й усі шкільні акти велені були ідеально точно й артистично порядно. Була теж якийсь час касієркою Клубу ім. Ганни Барвінок і тоді контрольна комісія мала лише слова признання для її рахунковості.

По матері українка, по батькові мала в родині німців, чехів, поляків і навіть італійців —

але сама Покійна тривко держалася свого об'єкту та своєї народності. Мала не раз нагоду перейти на державну службу, але воліла служити своїм. Була членом усіх наших виховних товариств і кожна збірка на народні цілі могла числитися на її щелру жертву.

Вже перед півтора роком перейшла на емеритуру, але вчила ще якийсь час у зменшенім числі годин, та ось від серпня м. р. тяжка недуга підірвала її сили. До останньої хвилини думала про свою школу і в своїм завіщанні задала про неї, записуючи поважну суму на Клуб ім. Ганни Барвінок та дуже цінні книжки зі своєї бібліотеки для школи.

На сам Йордан провели ми її на Личаківський цвинтар: давні товаришки науки і праці учениці, родичі дітей. Над свіжою могилою сказав гарне слово о. катехит Горчинський, а п. Федорчакова попрощала Покійну від школи й товаришок. У неділю відбулося шкільне заупокойне Богослуження з панахидою, відтак ще у школі зійшлися учениці, родичі й учительки, щоб ширими словами загалувати Ту, яка довгі роки працювала поміж нами і далше жити буде в наших серцях ясним добрим спогадом.

К. М.

СВЯТА 22. СІЧНЯ.

СТАНИСЛАВІВ.

В суботу 22. січня святкував Станиславів роковини проголошення самостійності й соборності України. Рано в год. 7.15 відправив о. Луцик асисті двох священників торжественне богослуження. Підчас богослуження виголосив о. Салевич дуже гарну, патріотичну проповідь. Вечором в год. 20. у салі „Сокола" від-

булися святочні сходи. Річеву змістовну промову виголосив м-р Микитюк, а-р М. Грушкевич декламував, а стан. „Боян" і „Думка" відспівали відповідні пісні. Дуже гарне враження робила добайливо прибрана сцена українськими державними гербами й національними барвами. Громадянство зійшлося численно.

Холмщина винаселюється.

МАСОВА ЕМІГРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЕЛЕМЕНТУ ДО АРГЕНТИНИ.

Варшава, 27. січня.

Від кількох місяців можна зауважити серед українського населення усіх повітів Холмщини масовий еміграційний рух. Тисячі людей збираються їхати до Аргентини й інших південно-американських країв; організацію еміграції переводить варшавський см. синдикат.

Перше, що впадає в очі при шуканні причин того масового перенаселення з надкордонних частин нашої етнічної території, де українське селянство завжди кріпко хоча може й підсвідомо

мо держалося своєї землі, це — виїзд найбагатших господарів. Парадоксальне явище, яке годі чимось пояснювати. Деяке світло на ту справу кидає факт, що найбільшу цифру кандидатів на виїзд виказують терени відомих жуківських подій, (громади Мечин, Чешин, Грабовець), причому втікає з тих околиць дослівно весь український елемент, залишаючи землю дуже часто у несвоєїх руках.

Довідемося нпр., що одно з найкультурніших донедавна сіл Холмщини Берестя на Грубешівщині, яке єдине не боялося тримати в себе українських вчителів-галичан і було добре організоване кооперативно — виїжджає майже поголовно.

Таке саме можна заобсервувати в українському поясі Більорайщини в громадах Тарногород, Бабичі, Вільхівець, Обша, Замх і інші.

Адміністраційна влада дуже охоче відноситься до тієї еміграції, хоча — як відомо — американський ринок не дуже то в останніх часах пригожий і привітний для зовнішньої еміграції.

Правда, українська Холмщина досі виказувала значний природний приріст населення (43 прц.) і в нормальних умовах явище навіть масової еміграції не булоб страшне, та щож, коли теперішній гін до покидання рідної землі опустошує цілі околиці з найсвідомішого українського елементу, дозволяючи чужим ко-льорам на демографічній мапі чимраз більше зливатися в одну, суцільну бару, яка зближається до Буга, Явище багатомовне, яке повинно викликати зацікавлення українських відпові-дальних кол

КТВ.

З ЕКВАДОРУ ПРОГАНЯЮТЬ ЖИДІВ.

Уряд південно-американської республіки Еквадор видав декрет, на основі якого всі жи-ди, що не займаються рільництвом, ані ніякою ділянкою промислу, корисною для оборони держави, мусять покинути край до 30-ох днів.

У мотивах декрету уряд стверджує, що та-кий декрет повинен був уряд видати перед 40 роками, а то за цей час до Еквадору приїхало чимало жидів до тої республіки без сотника, доробилося там чималих маетків і висилають еквадорське золото за кордон, зменшуючи ба-гатство краю.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Ч. 12. Субота, 26 (16) січня 1888.

„ЩОБИ В НЕДАЛЕКОМУ ВІНЕ ЧАСІ ЦІЛА ГА-ЛИЦЬКА РУСЬ СТАНУЛА ПРИГОТОВАНОЮ"

Виділ політичного товариства „Народна Рада" скликав на 2. лютого 1888 р. загальні збори. В цьому числі „Діло" на передовому місці закликає до „Рус-ких патріотів Галицької Русі":

„Не потребуємо ми доказувати, що товариство „Народна Рада", освячене на програмі Головної Ра-ди Руської з 1849 року, є нині тим політичним ор-ганом Галицької Русі, що у своїй повазі може з успі-хом ставати супроти протинина і супроти уряду в обороні народніх прав на підставі конституції, що признала рівні права всім народам Австрії. „Народ-на Рада" покликана нині також перевести здорову та кріпку організацію руських сил, щоб в недале-му віні часі ціла Галицька Русь станула пригото-ваною енергічно та солідарно.

З уваги на такі великі завдання товариства „Народна Рада" — патріотичним обов'язком кожної щирої русина є дбати за якнайбільшу поагу того політичного органу Галицької Русі. В „Народній Ра-ді" повинні згуртується у велику могутню громаду всі щирі русини, — „Народна Рада" повинна на-ховувати тисячі членів, русинів усього стану і зі всіх сторін краю. — а тим чином політичний орган Галицької Русі набере такої поваги і сили, що його голос в кожній народній справі буде голосом цілого галицько-руського народу, — протиник Русі му-стима з ним рахуватись, а уряд ніколи не поважиться перейти над ним до данного порядку!"

Січня наша мрія... Можемо сміло пересунути да-ту того заклину на 50 літ пізніше.

„ЗАМАХ НА РУСЬКУ НАРОДНІСТЬ"

На другому місці цього числа надрукована да-га „Промова пос. П. Ліницького, виголошена в XXVI. засіданні сойму дня 20. н. ст. січня 1888 при розправі над залогом для м. Змартвиштанця"

Від 1881 до 1887 року галицький сойм узавів 18.000 ар. з красної каси на допомогу інтернату Змартвиштанця. В 1888-ому році мав узавівати дальших 4500 ар. такої самої субвенції. Пос. Лі-ницький забрав у тій справі слово і гостро критикує „панську господарку" сойму, що витрачував народні гроші часто на непотрібні речі. Між іншим нага-дує, що на будову соймового будинку „край наш у те-линах дуже критичний свого економічного розвитку зложив півтора мільона, бо „дусили скарбів" хотіла мати „гмах монументальний, помно-ви", тому „тутай оцінюється була би гмаха, — заставили, поставили". „Що мені — казав пос. Лі-ницький — з монументальної палати, коли даси пра-ходять в чуї руїни в жалкий спосіб, — или й-щанство стогне під тягарем недостатку і лиха, а в-ляють на біді сидить і бідою погане".

У справі допомоги Змартвиштанцю пос. Лі-ницький м. і. говорив:

„Що ми, русини, за інтернат Змартвиштан-це не с вам вдячні, — чейже самі про те здорові ми-знаєте. Представники руського народу тай русь-журналістична виказували при кожній нагоді це на-силання на нас Змартвиштанця і Змартвиштанця нам тяжкі часи XVI. і XVII. століття, яких вислід-були потоні братньої крові — було повстання Хо-мицького, а в слід за тим укладом Польщі, Русько-но-ють, що ваші інтернати Змартвиштанця і Змарт-це — це замах на руську народність тай на наш об-святний — що самі через те підкопуєте уні".

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ У ГРАЦІ.

Виділ Українського Студентського Т-ва „Січ" у Граці подає всім зацікавленим до ве-да, що вписи на літній семестр тривають до кінця лютого ц. р. Крім університету в Граці-техніки зі всіма факультетами та І. рік гір-ської академії. Решту студій на гірничій академії продовжується у Леобені.

Кандидатів, що хотіли би вписатись за-трийсь із факультетів, просимо надіслати: 1) свідоцтво зрілості, 2) метрику, 3) 2 свідоцтва, 4) свідоцтво незамовності, 5) 10 зол. між-народними поштовими марками на кошту в-скрипції.

Удержання у Граці при мірих коштує 140 зол. місячно. З повної оплати для-жужинців наших студентів звільняють, так що-оплата значайно виносить 150—175 зол. сем-стрально.

Хто звертається до Т-ва за інформацією-мусить залучити міжнародно поштову марку (на поручений лист — дві).

В усіх справах просимо звертатись до ре-су:

Українischer Studentenverein „Sich". Graz. Ge-
samt, Gastein.

вернувся дикий, але його гнів розтанув, коли він побачив перед собою велику умішку на червоному обличчі старого Шенгірі.

— Добрий Фан Остаде! — крикнув Шенгірі до нього так голосно, що кілька осіб чуло до-вола. — Я бачив твої образи. Тільки твої тут щось варта! Ти побив на голову своїх земляків, англійців і бельгійців. Коли наш уряд не замо-вить у тебе образу на сто тисяч і не дасть тобі ордеру, я зруйную Bastille!

Він узяв Анрі за руку і сказав пошепки:

— А може ти хотів би оженитись?

— Дай мені спокій!

— Мільон!

— Дурниці верзеш! який мільон хотів би мене?

— Чому ні! ти і мільон стоїте нарівні. Кілько мільон приносить річно доходу? п'ятьдесят тисяч франків. Ти заробляєш теж такі гроші, отже ти варт мільон.

— А деж ти його витребає?

— Ага, бачу, що моя звістка починає тебе цікавити! Отже послухай: є такий добродій Гаер.

— Той, що грає на біржі? Дякую.

— Не грає більш як я. Він є архіварем у мі-ністерстві...

— Такий бідолаха! Деж той мільон?

— Ага, мільон таки тебе цікавить! Отже той Гаер є аразковим урядовцем. Від трицяти років він приходить до бюро п'ять хвилин перед де-сятою і виходить п'ять хвилин перед четвертою і за той час ані разу не зазирнув на свого бюрку свого капелюха замість своєї голови.

(Валі буде)

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

За суспільне переверстування нашої нації.

Суспільна структура західної вітки нашої нації є вислідом її історичної долі минулих століть. Майже до кінця XVIII століття належала до підпалої з політичного й господарського погляду польської держави, опісля пізніше-західні землі попали під владу Росії — країни господарсько недорозвиненої, коли тимчасовий австрійський уряд спонукав економічний розвиток, щоб не забирати польських ділячок дешевих робочих рук та щоб не каражувати промислу упринциплених західних коронних країн на конкуренцію. В таких умовах українська суспільність розвинулася дуже однобічно, звязуючись з єдиним варіантом праці: а ріллею. Ми мали лише селян і священників. При розмірно добрих політичних обставинах під австрійським володінням наша інтелігенція, перш ніж виключно духовна, стала зорганізованою й світськими професіями, наприклад, також доволі однобічно: побіч священників мали ми адебітші лише державних урядовців.

Така незрівноважена суспільна структура була хитка і небезпечна. Вже здавна перелюднене село постійно не додало; кожний невротичний підняв єдине джерело національного доходу, а інша ділянка господарства не здала катастрофи. Повстала тоді концепція відправити надмір селянського достатку до інтелігентських кадрів. Інтелігенції було тоді дуже важко мало у порівнянні з національними потребами та заробітковими можливостями, що виглядали в тому напрямі були досить мізерні — але за малі, щоб розв'язати питання як заспокоїти зростаючий з року на рік гомін на землі.

Крім на інтелігенцію прийшла пізніше — після війни, коли нова влада замкнула кадри державної адміністрації для молодих людей, зорганізованою та вихованим приготуваним виключно до урядової кар'єри. Кооперація у своєму стислому розвитку втягла чималу частину безробітної інтелігенції, та лише частину. На нашому ринку праці з року на рік безнадійно росла потреба вільної умови праці. Рівнобіжно з цією інтелігенцією загострювалася криза селянської парцеляції великої земельної власності, яка мала майже всі заробіткові можливості безземельним і малоземельним селянам.

Примерт до муру українське громадянство зусило собі, що далі боронитись за суспільне може воно лише при іншій суспільній структурі; що нам необхідна нова суспільна структура, більш еластична ніж селянство, зв'язане з обмеженим припасом ріллі та урядовою інтелігенцією до праці лише на готових місцях. Створити, чи точніше відбудувати, цю третю структуру — стало одним з найактуальніших завдань наших днів.

Живемо в часах, коли перебуваюча суспільна структура — перебудова свідомо, не спонтанно — стала важким питанням для багатьох країн. Жиди намагаються утворити штучно нову верству, що опанувала б компактно цю територію — в Палестині, в Біроріоджанах, в Магаскарі чи в якій іншій закутній нашої землі, та дала їм характер повної, територіальної нації. Поляки хочуть звернути над селянського населення до торгівлі та інших професій та до інших більш дохідних видів праці, як тепер у більшому чи меншому ступені в руках жидів. Ця тенденція, як відомо, має вплив не лише на умовини соціально-економічного життя, але й на польську закордонну політику. До подібного суспільного переверстування свого населення змагає і Румунія, але трохи радикальнішими засобами.

На цих трьох та на інших прикладах бачимо, що не завжди доволі важке і — доволі швидко, вимагає грошових засобів — і то дуже великих засобів, якщо цей процес має масовий характер. Ледви чи колонізація Палестини була б якась вислідом, якщо не було б величезних фінансів не було б величезних потоків капіталу та якщо англієць не вплинув на політику лондонського уряду. Тим самим, що польське осадництво на нашім сході дає доволі скромні висліди у порівнянні з коштами, які воно спричинює. Менше коштує, як воно коштує, можуть стати коштами, якщо міжнародне життя стане більш вільним. Румунія: воно було по-

сильно шкідливе для могутньої Німеччини, може стати навіть дуже небезпечно для слабенької Румунії. Зрештою такі методи доступні лише для державної нації — і то для нації не дуже обтяженої парламентарно-демократичним режимом.

Недержавній і бідній нації не вимостять шляху до суспільного перегрупування ані урядові декрети ані гроші. Коли не можна рахувати на ніяке фаворизування, залишається одно: проявити стільки сили, скільки й енергії, щоб перемогти не лише у вільному суперництві, але й серед умовин винятково некорисних, маючи за собою хіба підтримку українського консумента.

Та деякого мінімального вкладу вимагає кожне суспільне переверстування. Коли поселяємо на ріллі міського пролетаря, мусимо йому дати — даром чи на довгочасний кредит — поле та гроші на господарський будинок та живий і мертвий інвентар. Так само, щоб з безземельного рілника зробити крамаря, треба йому дати мінімальний закладовий та оборотний капітал, треба дати йому змогу заложити крамницю та пережити перші важкі часи, поки нове підприємство здобуде клієнтів та почне приносити дохід.

Чи в наших умовинах людина, що хоче перейти до „третього стану“ має змогу здобути необхідні до того грошові засоби, чи суспільне переверстування не надібує у нас поважніших фінансових перепон, — про те напишемо іншим разом.

(гал.).

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА.

III. БРАНЖЕВІЙ КУРС СУХ У ЛЬВОВІ. — ВЕЛИКЕ ЧИСЛО ВОЛИНЯНИВ.

В наслідок 23. п. м. відкрито III. з'їзду курсу з пильного бранжевого курсу, що їх улаштує Союз У. Курси при науковій допомозі Торг. Гаспарт Р. III. у Львові. На відкритті привітав курсантів голова дир. Я. Скомлик, підкреслюючи значення фазового дошкору. Після цього дошу промову вголосів український курс проф. Котвиць. Врешті промовів і сам сепр. Конюх.

На III. курсу прийшло 64 особи, а з того третина приїхала з Волині. Виказався відомий поштовх до курсу до ветою, обіймаючи вельми набагату матеріал для нашого суспільного матеріалу з торговельної теорії і практики.

ПОЛЬСЬКА ХРОНІКА.

КРИТИКА ПРОЕКТУ ЗАКОНУ ПРО УДІЛОВІ СПІЛКИ. БОЯТЬСЯ, ЩО НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ ЗМІНЯТЬ СВОЇ КООПЕРАТИВИ НА УДІЛОВІ СПІЛКИ.

Проект закону про уділові спілки викликає у Польщі, а також і в українському господарському світі, проміжне зацікавлення. Ось цих уділових спілок ми вже у своїй час представляли. Тут згадуємо тільки, що поруч великих притягальних п'єт доводіть форм заробітчанських спілок, є і противники її, які бояться, що не контролювані засоби зберуться у ділові спілки стануть кожен для кожного спекулянтів.

Дошу критику цього проекту помістив у „Цоля Гасеті Галицькій“ а 27. січня п. р. підписаний, але — як зазначає редакція — поважний польський кооператор. Критика його обширна. З неї на нашу увагу заслуговує ось-такі місця:

„Треба також подумати над тим, чи національні меншини не захотять перетворитись на уділові спілки, як менше нарізані на інгеренцію влади ніж кооперативи — забезпечують їм більшу свободу в організації їх господарського життя“

Як бачимо скрізь „страхи на дитя“, засвідчують пострахом для всіх навіть чистого господарського задуму в справах, що українцями ледве стане життя і працювати.

СВІТОВА ХРОНІКА.

ДОТЕПЕРІШНЯ ГОСПОДАРСЬКА ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД ЧУЖОГО ЕЛЕМЕНТУ.

Зміна політ. режиму в Румунії викликала велике зацікавлення цією державою в цілому світі. Тамосні жиди, виключують відомості в Італії і в Німеччині та недоволення в демократичних державах, окрема серед жидів цілого світу. Відома вже, що новий режим має негосподарський а з тим протиземельний характер. Замість, що в дотепер в Румунії читався немов би якийсь уклад не має нічого спільного не тільки з диктатурою і тоталітаризмом, але також з вільною економікою, живучою чи пак протиземельною вістою нового уряду представляють, як необхідність, щоб Румунія могла звільнитись від безумовного впливу чужинців чи пак жидів на господарський життя. В останній з останніх

безпосередніх обсерваторів цього життя читався ось-такі цілі інформації:

З винятком хліборобства майже всі галузі економічного життя опановані чужим елементом. Нафта, що є основою багатотні цього краю, експлуатована є америка, англійцями, голландцями і жидівським капіталом, а румунський ладри в кількох вірствах. У металургічному промислі положення дещо краще, але й там переважає нерумунський капітал. Текстильний промисел, який у Румунії користується спеціальною опією держави, є в руках жидівських. Вектор, що таку важку роль грає в румунській господарстві, є теж під впливом чужих. Не існує нічого румунського форма, яка займалася би виробом сіль.-госп. продуктів, дарма що цей вид є основою торговельного балансу Румунії. Банковий і обслуговувальний апарат опанований також чужим елементом. Подібний стан є в усіх інших професій і в пресі.

ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТ І ВЕЛИКИЙ ПРОМІСЛ.

Відносини між президентом Зл. Д. П. Америкою і великим промислом є даліше предметом великого зацікавлення світу. Нема сумніву, що Рузвельт поборює чимало концесій у своїй теперішній програмі для всебічного приватного господарства на з'їзді в Вашингтоні. Згадати хочімо його об'їзду на місця приватного господарства, а саме на півдні пресової конференції в Білому Домі, що не повернувся вже до системи, яка дала в основі його основний „Найри“. Президент сподівається побороти господарську депресію в вузькому виробничому уряді з амер. промислом. Усе-ж треба признати, що давня твердість перейшла тепер в „добагання“ висказувати в формі поштовху до приватних промисловців і робітників.

РАПОРТ ВАН ЗЕЛАНДА.

Ван Зеланд, який з доручення англійського і франц. пуського уряду обіймає велику частину держави для ступеняє можливість відновити госп. міжнародних співпрацю, закінчив свій звіт. Зміст його ще триває у тайні, тому не що тому ходять різні, нерідко суперечливі тлумачення. Звичайно добре поінформований „Таймс“ у Лондоні подає ось-такі головні тези, що їх висловлює Ван Зеланд у своєму raporі: господарські і політичні питання з'єднані з особю т'єо і тому не можна розглядати одних без других; госп. політика в різних державах не різниться по суті, а тільки щодо ступня реалізації тих самих засад, і через те не можна ділити держав на такі, що вірять у самовистарчальність і такі, що в неї не вірять; господарські реорганізації Італії і Німеччини мають характер господарський, а не політичний; державні обмеження в деяких державах утримуються згаданих тому, що інші країни мають свободний демокричний оборот; не останнє є вимогою, що вимогою, і цей вимогою треба тільки сильніше заохочувати; зміцнити міжнародну співпрацю можна при допомозі виробничих фондів, якими повинні орудувати Банк міжнародних Виплат, останній пункт означає фінансову поміч для Італії і Німеччини, що викликає найбільш спортивні в Англії і Франції. Взагалі прихильне становище Ван Зеланд до теперішнього господарського і політичного режиму в Італії і Німеччині викликає найбільше застереження і ворожу поведінку цілковитої нападці мій голландського економіста і політика.

Для Італії і Німеччини реалізації думок Ван Зеланда має поважне значення. Обі ці держави потребують кредитів і не можуть їх дістати. Зокрема в Італії фінансова боротьба дуже сильна. Зброєння і індустрія в Африці коштує багато, а нормальний розвиток промислу вимагає загартування виробів (бавовна, вольф, м'ясо, овочі, овочі), за які треба виплатити.

Тим більше админістратор світу та й інша критика проекту Ван Зеланда. З такою критикою зустріли тепер професор римського університету Фортано Руссо на сторінках „Джорнале д' Італія“. Концепція з валютного фондом при В. М. В. у Вашингтоні знає відсутність з'їзду, а зміна його зустрічала повільно трудності. Тимом генеральне об'єднання мита є не до переводження. Тимом — проект Ван Зеланда на думку проф. Руссо не має значення на реалізацію.

З нашої кооперативної.

ПОЛЬСЬКІ КООПЕРАТОРИ ВІДВІДАЛИ Р. С. У. Н.

Для 12. п. м. відвідали Республіку Союз Українських Кооперативів польські кооператори, а саме голова Кооперативної Ради у Варшаві Палко-Сеньський і група інструкторів та лекторів польського Союзу споживчих кооператив „Сполем“, а 49 осіб. Для гостей ангажовано три реферати, а саме сеп. О. Луцький про організацію і стан нашої кооперативної реорганізації, а також сільські кооперативні класи і дир. Гребар про нашу протисторогову акцію. На другий день редакція органу „Сполем“ „Спільнота“ мав дошу розмову. Інтерес а до О. Луцького.

НАРАДА „МАСЛОСОЮЗУ“.

У днях 20, 21 і 22. п. м. відбувся з'їзд агрономів-інструкторів Маслосоюзу. Звід привоачений був гол.-зальним справам, доповідач з молочарською кооперацією Василь К. і інші члени. Тривав 70 днів.

Сторінка без політики.

Окультизм чи нова сила?

Чи можлива 40-годинна наркоза? Чи можливе оживлення клінічних покійників? Чи крім тіла має людина якусь аматеріалізовану силу, яка може від тіла відлучитися і анову з ним залучитися?

Досі ще не в'яшені всі обставини операції п. Чарльза Чюна у клініці в місті Глезгові. Він мав 37 літ та мав перебути не надто важку операцію жовчового мішочка. Пан Чюн був добре збудований та настільки здоровий, що його операція не викликувала ніяких сумнівів.

І справді операція спершу йшла зовсім правильно. Але вже при кінці оператор із жахом помітив, що серце п. Чюна по кількох неправильних ударах перестало бити. Із останнім ударом серця замер і віддих. Клінічно пацієнт був мертвий. Хірург рішився на останній спосіб, на якому не міг нічого втратити, зате міг усе врятувати, значить життя хворого. Він отвірив грудну клітку недужого, зробив у серце кілька інекцій адреналіну та перевів масаж серця рукою. Привернення биття серця при допомозі адреналіну не нове. Таких випадків записано в клінічних журналах кількадесят. Такий випадок увійшов у драму „Павло Кречет“.

По кількох хвилинах у згаданім випадку серце почало битися. Пан Чюн від клінічної смерті повернувся до дійсного життя. Операція щасливо покінчена.

По скінченій операції все йшло правильно. Тільки з наркози недужий не будився. А серце

і всі інші органи працювали правильно. Сорок годин вживали даремне різних способів, щоб збудити пана Чюна. Аж по 40 годинах п. Чюн пробудився і відразу прийшов до повної свідомості. Все йшло знову зовсім нормально.

П. Чюн оповів лікаріві всі свої „переживання“ під час своєї „смерті“.

Оповів все точно, як під час наркози втратив усю свідомість. Але той стан не тривав аж до повного пробудження. Він скоро перейшов у стан „висячої мандрівки“, як той стан назвав сам п. Чюн. Він відчував, що його тіло втратило весь матеріальний тягар. Почувався наче хмаринка, що легко пливе по просторі. Як довго це тривало? Цього п. Чюн не може сказати. Не мав при тім ніяких бажань. Час і всі враження шезли в нього зовсім. Не мав теж бажання ані оставити, ані покидати той стан. На думку лікарів — це й була хвилина „смерті“ п. Чюна. Дальше розказував п. Чюн, що в одній хвилині, однак не може означити, став відчувати своє тіло, почав взагалі відчувати. До нього поволи повертало свідомість. Став почувати, що його мандрівка кінчиться. Почув у тому, відчував, що лежить довго на ліжку і коли отворив очі, побачив, що лежить у ліжничці. Негайно розказав лікаріві про свої переживання під час „смерті“. Чи це не перший випадок повороту зпоза межі, де нема ні болів, ні печалі? А може це тільки сонні марева мозку, заголомшеного наркозою?

Фр.

сім військового питання і тому теж Ісландія у світі справжнім унікатом держави без армії, морської і летунської флоти. Збройну силу Ісландії творить жандармерія у складі... 110 людей. Ця збройна сила має дбати лише про внутрішній лад і безпеку громадян. Досі ця навісна поліційна служба на світі виважується найкраще зі своїх завдань.

Тільки в одному випадку можуть зайти політичному житті Ісландії великі зміни, хоч сьогодні можна зовсім спокійно сказати, що ці зміни відбудуться спокійно, без ніяких внутрішніх потрясень. У 1940 р. минає річниця персональної унії з Данією і невідомо, чи Ісландія погодиться далі на адекватне королівство, чи проголосить самостійну республіку. В кожному випадку населення Ісландії ділі стоятиме від усіх турбот великого світу і житиме своїм спокійним життям мирного зіброду, життям без вибагливих багатств, але без бід.

Двістатітя д-ра Гільотина

Саме тепер в Парижі переводять підготовку до відсвяткування пам'яті д-ра Гільотина, який народився 200 літ тому. Імя славного французького лікаря зв'язане з відомою машиною до розчавлення голови засудженим. Під час французької революції працювала машина, де і в тому часу придбала вона собі сумну славу.

Др Гільотин не мав безпосереднього впливу на конструкцію смертельної машини і імя зовсім несправедливо зв'язали з тим сльотським приладом смерті. Цю машину назвали так на підставі анекдотки, щоб кара смерті відбувалася по змозі без болю й терпіння, щоб приладити відповідну машину, яка могла б тратити по змозі якнайшвидше та якомога менше засуджених. Таким чином д-р Гільотин був переконаний про необхідність вимання кари смерті, лиш із чисто людських мотивів домагався інструменту, який називали так його іменем. Автім у різних державах і перед французькою революцією були спроби ввести спеціальні прилади смерті.

Французький парламент прийняв закон, який доручив німецькому механіку придати відповідний прилад смерті. І справді, даний механік, на прізвище Шміт, сконструював апарат до зрубання голови. Той апарат вигадував він під доглядом і за взаємодії французького лікаря Люїса і той апарат смерті перейшов до історії під назвою Гільотина. Гільотина ще й нині нагадує всім французьку революцію з її масовими присудами смерті і з її хливаю жорстокістю, але про проєкти д-ра Гільотина майже всі забули.

Бин, що Хотів пізнати см

Мале французьке містечко Обервіле перед кількома днями свою сензацію, яка стала і на велике вдоволення всіх мешканців кінчилася зовсім щасливо.

Саме покінчилася наука по школі шкільного будинку висипалися роєм діти на вулицю, щоб піти домі. Та в тому самому на середині вулиці з'явився величезний білий який заставивши вулицю, похилився грудами просто на громаду дітей. Діти робили негайно по найближчих домах, а величезний вернулася знову до шкільних воріт. На хвилину місто немов замерло. Школярі на хвилинах з'явилися заармований поїзд, який ла лави на бугая. По важких трудах шкільні при допомозі малою не оздобили вулиці міста, зловити несподіваного поїзда. Іно тоді настала справжня несподіванка. Бугая ніхто не зголошувався. Поки не знайомого примістити в міській стації, доки не зголоситься якийсь поїзд. А по кількох тижнях в таємничому бугая знав різник із містечка Ле Вікт, який за справування, свою власність, мі містечка „власність“ від до різні. А що містечко віддалене від Обервіле 60 км, то хіба год і авангур бугай промандрує по сень дороги.

ВЕСЕЛЕ.

Негайно.

Прошак: Що воно має означати? Чувоне! Ваша служниця дає мій гриміма пів години жалти.

Пані: Касю, що тобі стріляє в очі? Як назвала тобі негайно прощавай!

КАЛУШ, 20. I. 1938 р. П. Т. Пром-банк, Львів. Пропу передати з мого konta зол. 750.— на біж. рахунок Д. Росточного, отоліри у Львові. З поважанням Іван Гришин.

ЛВІВ, 24. I. 1938 р. П. Т. Пром-банк, Львів. З переказати мені п. Гришиком зол. 750.— пропущу передати зол. 200.— на біж. рах. п. Р. Бориса з Рівного, а зол. 170.— на біж. рах. К. Липської у Львові. Решту пропущу лишити на викучно домцільованих на Ваш банк векселів. З поважанням Д. Росточний.

БЕЗГОТІВКОВІ РОЗПЛАТИ ПЕРЕВОДИТЬ

Пром-банк

ЛВІВ, ГРОДЗИЦЬКИХ 1, І. П.

Тел. 200-15, 292-15.

Край, де нема кризи.

Найщасливіший острів у світі.

На просторі великому як Голандія, Бельгія та Швейцарія разом, мешкає всього один чоловік на квадратному кілометрі. Той найрішше заселений край у світі, стане небавом — воно виглядає на парадокс — найбільш поступовою державою зпоміж усіх європейських держав. Не американський, але справжній ісландський комфорт забезпечить при допомозі найновіших технічних улаштувань вигідне життя мешканцям Ісландії.

Природне центральне ogrивання.

Особлива природа Ісландії, яка тому краєві дала так мало, одночасно при відповідних улаштуваннях та удішеннях дає змогу його мешканцям вести спокійне і вигідне життя. Шість селіх простору Ісландії це наскрізь непродуктивна і неврожайна площа, остання частина дає змогу вести лиш скромну вегетацію. Проте нема в Ісландії ні господарської кризи, ні безробітних. Ісландська корона — це єдина у світі валюта, яка зберегла свою передвоєнну вартість. Головне багатство краю — це ловля риб, яка має майже 90 відсотків експорту. Крім того чимало доходів черпає край з незвичайно оживленого руху чужинців, який останніми часами сильно росте. На добробут краю складається ще незвичайно ошадна бюджетова господарка уряду і вквці найважливіше джерело добробуту — гарячі джерела, які заступають мешканцям паливо й вугіль. Всі ті обставини склалися на те, що Ісландія витворила в себе цвітучу господарську конюнктуру, з якою ні одна з європейських держав не може рівнятися.

Ісландське чудо природи гейзери, що їх уже віддавна використовували як джерело тепла і розгонової сили, мають тепер на підставі плану Ісландського уряду доставляти електричну енергію на цілий острів і стати черговим етапом добробуту Ісландії. Теплі джерела мають використати до опалювання мешкань, окремі проводи мають ogrивати кухні, щоб на таплітих джерел можна було варити страву. Крім того плянують будову велитенських домів із

центральним ogrиванням, щоб у них зберігати імпортовані досі у великій кількості овочі та ярини.

Найдешевша електрична енергія у світі.

Після переведення природного ogrиття цілого краю, уряд хоче приступити до будови велитенської електривні, яка черпаючи енергію з гарячих джерел доставляла би електричний струм до найдавших закутин краю. Сьогодні імпорт вугілля творить ще одну шосту цілого імпорту, але обчислюють, що як вдасться перевести урядовий плян електрифікації краю, тоді той відсоток спаде до зера. Одночасно електрична енергія Ісландії буде найдешевшою електричною енергією на світі. Після переведення електрифікації у всіх закутинах краю, найбільшій селянин матиме всі ті вигоди, що їх має якийнебудь міщук у великому місті, почавши від електричного світла, скінчивши на телефоні. У всіх містах заведуть теж електричне освітлення на вулицях. Получення між поодинокими місцевостями буде відбуватися при допомозі густої сітки електричної залізничі.

На зреалізуванні цього пляну спирають Ісландії дуже великі надії, бо сподіються з першу чергу великого припливу чужинців-туристів. Великі надії покладають теж Ісландії на летунський комунікації, бо як відомо Ісландія є найдогіднішим і єдиним місцем на зупинку літаків, які курсують і будуть курсувати між Америкою та Європою. Тому теж будують в Ісландії великі летунські майдани та стації з паливом.

Армія із 110 людей.

Просто опереткові умовини панують в Ісландській службі безпеки. Політично Ісландія підчинена Данії, однак веде наскрізь самостійну політику. Під час світової війни задержала вона неутральність і таку неутральність зберігає вона й досі. За неутральністю Ісландії промовляє вже її само положення, бо воно не грає ніякої стратегічної ролі і не потребує боятися ніякого нападу ззовні. Тому теж нема в Ісландії зон-

Рігун напасти на оо. Василя і маляря їхньої церкви.

Хвалена Редакція! На двох частин польської преси з „Дзєніку Польского“ на чолі принесла сенсаційну статтю під ріжними союзними наголошками, яку то бачи в церкві оо. Василя у Жовкій укр. м. маляр намалював як святого — одного оо. ОУН, воїнища державного поліціанта ОУН. У зв'язку з цим подаю до відома: Як усі артисти-малярі на світі, так само я маювані осіб послужуюсь відповідним малюванням. Заспокоюючи валитеські простори церкви оо. Василя у Жовкій ріжнородних образів, мусів я виконати багато вселяних образів. У році 1932-33, пошукуючи за відомостями на особу св. Івана, звернув я до молодого студента прав п. Малиновського, від якого швидко мав нагоду пізнати. З 1933 року зробив я у своїй робітні шкідливі і шкідливі, до якого позував мені Малиновський. Однак той шкід не вдовольняв мене і тому зробив я другий, малярське студію і тому зробив я братів монастиря оо. Василя у Жовкій, і головним тим саме малював я послужуюсь при рисунку особи св. Івана і потім при малюванні на мурі. З тої жодного образ св. Івана не був ніколи і не є нічим подібним до п. Малиновського ані навіть до брата Школи, тому, що в тім випадку річ про створення типу, який відповідав би

ноторію відомим зображенням даного святого, представленого у численних образах від Леонарда да Вінчі починаючи та до образів нашого століття кінчаючи.

Для орієнтації подаю, що частина першої зі св. Іваном малював я в році 1933, а п. Малиновський був арештований і суджений осінню 1934 року. Це мабуть найкращий доказ, чи тут я або хтонебудь мав якусь бажання „канонізувати“ босанка ОУН?!

Ядучи по лійці думок стріженого дописувача „Дзєніку Польского“ та інших польських часописів, не міг би ніхто з галицьких малярів користуватись ніякими моделями, бо ж невідомо ніколи, чи даний молодіць або дівчина за якийсь час не впаде в колізію з кримінальним законом; далше в кожнім намальованім лійці можна доглядати або сугерувати собі подібність до якоїсь, будь більш або менше непристойної людини. Тому то підтягання найзвичайнішої малярської чинності під рівень якоїсь політичної афери свідчить не тільки про знамениту „деформованість“ даного дописувача про фактичний стан річ, але й про його жалюгідний культурний світогляд. Вістку, яку подали ті польські газети, вважаю звичайною провокацією, незалежною досі у мистецькому світі.

Жовква, 21. січня 1938.

Юліан Буцманюк.

МІЛІОН В РАБЦІ.

ВІСЛІДИ ТЯГНЕННЯ ЧЕТВЕРТОЇ КЛАСИ СОРОКОВОЇ ЛЬОТЕРІЇ.

Така і спокійна в тій порі — між сезонами Раба порушена сенсаційною подією, про яку довідався цілий край за посередництва

Саме в останнім дні тягнення четвертої класи сорокової льотерії впала вигра, міліон золотих, на ч. 17270, який мали мешканці Львова. Сенсація тим більша, що власники сорокової четвортки це люди головно тяжкої праці, для яких вигра буде становити повний переверт в їх дотеперішніх умовах життя.

Закриємо оголошити подробиці відомостей про вибирання фортуни, що незадовго зрозуміло покине дрібку загальних інформаций.

Останній четвортку здобув як нагороду у спортивних змаганнях, влаштованих місцевим відділом Союзу Резервістів п. Стефан Кондис мушкетерський член Рабки. На нагороду в цих змаганнях зложився ріжні предмети, жертвою промисливості Рабки, а ту щастливу четвортку вигравав від себе колектор, п. Адраш. Але п. Кондис не є самолюбом, і допустив до свого вигра, як свідчили двох товаришів по фаху, п. Мрожа й Ігнатія Сенкевича, з якими вигравав.

Друга четвортка належить до кола залізничних службовиків з Рабки і Хавівки. Це пп. Стефан Трибел, Казимир Зих, Талей Кабаш та їх сімнадцять товаришів.

Третю четвортку має також мешканка Рабки, п. Юлія Любова.

Остання четвортка вимандрувала з Рабки до Чешина і є власністю тамошньої громадянки п. Т. М.

Тому, що поділ льосів на п'ять частин об'єднує від сорокпершої льотерії, виказані особи зіграли по 200.000. Майбутній міліон принесе власникам поодиноких частин льосів по 160.000 зол., але не буде їх чотири, тільки п'ять, напевно не менше щасливих зі своєї вигра, як дотепер „міліонери“.

З цього бачимо, як значно побільшилися шанси вигра. Тому варто негайно вазобитись у льос до першої класи сорокпершої класової льотерії, бо тягнення починається 17. лютого ц. р. Головна вигра цієї класи 100.000 зол., надто плян передбачує між іншими одну вигра 50.000 зол., дві по 25.000, 4 по 20.000, 3 по 15.000, 8 по 10.000, чотирнадцять по 5.000 і т. д., загалом 10500 вигра на суму 1.468.000 золотих.

За покналежність до Організації Українських Націоналістів.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Другого дня розправи трибунал переслухав свідків підсудних.

Підсудний Дмитро Кушинський до вини не признається. До ОУН не належав і не належить. Наказав йому, що 17-го квітня 1937. р. скликав конференцію ОУН у кривецькому лісі, але що він там був у Радеківі, а ввечері їздив на розвідку стацію по сестру. В сипанні в Кривім участі не брав, як теж і в підписанні смерті Крайського.

Підсудний Антін Гриванич до вини теж не признається. До ОУН не належав, нікого до організації не пригадав. Нічим „курієром“, ні чим не займався, ніколи не був. На поліції та в військового прокуратора (підсудного арештування при війську) знімав багато річей, бо боявся, що його не бачи. Не пам'ятає, чи підсудний Василь Демчук вважав його колебелем до ОУН.

Підсудний Євген Апопюк до вини не почувується. До ОУН не належав, політичним життям не займався. Мав револьвер, купив його за 100 к. у відомого чоловіка в Холовеї, бо хотів на край села і потребує зброї для власної оборони перед злодіями. Дозволи владі на револьвер не дав. Цей револьвер продав пізніше в Холовеї. Нічим летючок на ярмарку в Радеківі не продавав. На поліції не складав зізнань, бо не хотів давати тільки далі підписувати протокол. Тепер не признається до вини у свідстві. На поліції били його

чувається, до ОУН не належав. Нелегальної літератури не читав. Не знає, що в нього знайшли в часі ревізії. Зізнання на поліції від нього вимусили.

Підсудний Василь Тарнавський, як і попередній в часі арештування мав 17 літ. До вини не почувується, до ОУН не належав. В сипанні могили в Кривім брав участь, бо казали йому, що це буде протест проти парцеляційної акції, наслідком якої українцям не хочуть продавати парцельованої землі. Сам могили не сипав, тільки приглядався. На поліції признався до закидів, бо його били.

Підсудний Мирослав Береза до вини не почувується, не належав до ОУН, ані ніяких легальних товариств. Не писав ніяких протипольських газет по хатах і не знає хто їх писав. В сипанні могили участі не брав.

Підсудний Василь Войтіховський до вини не почувується. Зізнання на поліції вимусили на ньому побоями. Участь в сипанні могили не брав, тої ночі був у хаті і має на це свідків.

Підсудний Антін Береза теж не признається до вини, бо не належав до ОУН, до чого і на поліції не признався. А коли на поліції знімав, що дістав „декальон“ від Гриванича, то тому, що його били.

Підсудний Василь Процик до вини не признається, до ОУН не належав. Брав участь в сипанні могили, вислав його підсудний Демчук. Хто більше був при сипанні могили, не пам'ятає, хто наказав сипати могилу — теж не знає. На поліції знімавав те, що йому казали.

НА НАЙБЛИЖЧОМУ ЗАСІДАННІ СОЙМУ ВНЕСУТЬ ПРОЕКТ ЗМІНИ ВИБОРЧОЇ ОРДИНАЦІЇ.

Праця над проектом зміни виборчої ординації до сойму і сенату, яку веде посол Дух, вже майже закінчена. Кажуть, що на найближчому засіданні цей проект внесуть до сойму. Засідання пленуму, що мало відбутися 27. ц. м., склинуть, мабуть, швидко на другий тиждень.

ЯПОНСЬКИЙ ВОЯК ЧИННО ЗНЕВАЖИВ АМЕРИКАНСЬКОГО ДИПЛОМАТА.

25. ц. м. трапився в Нагкіні такий інцидент: Коли другий секретар американської амбасаді Дімон Аллісон вийшов на вулицю, зневажив його чинно японський воєн (на основі інших джерел — поліцей). Японці твердять, що Аллісон часто несправедливо критикував японську армію. Представник японського міністерства закорд. справ заявив, що йому невідомі подробиці цього інциденту; мабуть, він не був поважний. Американський уряд ще не зложив протесту.

ПОВОРОТ АМБАСАДОРІВ.

Японський амбасадор у Китаю Кавагоє вихав нині до Японії; радник амбасаді Гідака об'явив обов'язки шарже д'афер.

Китайський амбасадор у Токіо Геунічін приїхав до Гонконгу, відкіля відлетить до Ганков. Інші члени амбасаді також покинули Токіо.

ЗАВУРУШЕННЯ У ГРЕЦІЇ.

Деякі часописи подали вістку, що у Греції вибухли заворушення. Атенська Агенція це заперечує.

НОВИНКИ.

— Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНИХ Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра В. Дурделла та інж. хемії, Львів, Коперника 42 А, т. 272—18. Початок викладів 15. лютого ц. р. Преспекти безплатно. Додаткові Курси ліжничого масажу тіла і руханки. 2711 10-10

— Повідомлення. Вже на днях відкриваю у Львові, Ринок 11, біля „Просвіти“ „кімнату до спілань“ і продаж ауджених з „Центросоюзу“.

— Михайло Шпак. 242
— Карнавал іде! Гарна пані не забуває підкреслити свій чар в українським косметичним інституті „Космео“, Львів, Миколая 7. 6—20
— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глушківського, Львів, пл. Капітульна 3. I, телефон 254—46.

— Позір! Шонеділі Дансінг в Соколі-Батіку, Руська 20. 19. лютого Великі Соціальські Вечеринці. Гостям раді. 249

— Відібрали залізничну злижку. Тернопільська коєдукаційна гімназія Рідної Школи в Тернополі стратила у цьому році право прилюдности, яке мала безпереріжно від часу свого існування — себто від 15 літ. Властиві причини є політичного характеру як своєрідна репресія за те, що українське громадянство Тернопільщини відмовилося прийняти паралельки при польській гімназії, які форсував бувший куратор Галомський. В цьому шкільному році право прилюдности признано тільки восьмій класі давнього типу, про що й оповіщено в „Дзєніку Уржендовім“ мін. віроісп. і освіти ч. 6, позиція 184 з 10 червня 1937. р. І уші та учениці цієї класи, що доїждять до Тернополя, користувались до дня 26. січня 1938. р. належною їм залізничною знижкою. Тогож дня білетова каса в Тернополі і залізничні кондуктори зажадали повної оплати під загрозою кари 5 золотих, покликуючись на те, що у надісланому начальству тернопільської стації виказі з 26. жовтня 1937. р. нема згаданої вище восьмої класи гімназії Р. Ш. в Тернополі. Це очевидна помилка, але негайна інтервенція дирекції гімназії у стаційного начальства не мала покищо ніякого успіху.

— Помер приятель українців. У чеській Празі помер 22. ц. м. відомий білоруський діяч і приятель України д-р філ. Томаш Грїб. Це визначний білоруський поет, вчений та публіцист. Брав участь у білоруському повстанні.

— Ювілей ужгородської самоуправи. Дня 25. січня відбулося святочне засідання міської ради в Ужгороді з нагоди століття її існування. Посадником Ужгороду є тепер москвофіл Дурат, що прийшов на місце теперішнього губернатора Закарпаття К. Голубаря.

— Равг Української Поеси — 12 лютого. Як щороку, так і цього карнавалу Товариство Письмеників і Журналістів ім. І. Франка підтримує традицію, яку воно започаткувало 1934. року, і виступає з власним карнавальним вечором. Балю Поеси ТОПЖ не улажжує і цього

Шкіряні каганці

і ремішні для портів в найліпшій гатунку, можна величчю по від 1.40, лише по 80 сот., гараж по 1.30 — продає Робітня Римарсько-Галицької Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Савотуєва 2, побіч фірми „Саламандра“.

519

Театри.

Великий Театр:

Субота 29. I. год. 7.30 „Старосвітська дівчина“. Для молоді: недоволене.
Неділя 30. I. год. 3.30 „Осі“; год. 7.30 „Старосвітська дівчина“. Для молоді: недоволене.

Театр Річкордностей:

Субота 29. I. год. 7.30 „Дімок з карт“. Неділя 30. I. год. 3.30 „Розраха-нок“; год. 7.30 „Дімок з карт“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

СУДОВА ВІСНІВКА:

29. I. Шаржа.

30. I. Довбуш.

К І Н А.

АПОЛЬО: „Останній адмирал“.

АТЛАНТИК: „Правдива брехня Нінті“.

ПЕТРОВИЧ: „Підводний човен“ і „Осі“.

ГРАЖИНА: „Наречена з Відня“ (оп. Петара).

ВЕРОПА: „24 години кохання“.

КАСІНО: „Королева перемісти“.

КОПЕРНИК: „Історія одної ночі“ в Шарлем Бок.

МАРСУСЕНКА: „Дібух“.

МЕТРО: „Пісенька в Відні“, „Орел злетів до Китаю“.

МІРАЖ: „Дипломатична жінка“.

МУЗА: „Король і хористка“.

ПАКО: „Не забув про мене“ (з Вен. Дікал, Магдола Шпідлер, Петром Боссе).

ПАЛІО: „Улан жинка Востіфа“.

РАЙ: „Крайшера соната“ з Льюїс Поговер.

РІАЛЬТО: „Подружжя з любові“ в Мірко Льюїс Варі, Вакстером.

СВІТ: „Забудь люба“ „Білий Тараан“.

СПІЛЕНЕ: „Графиня Владіков“ і ревія ТОН: „Місця глуміти“, „Дармоїт“.

УТІХА: „Підводний човен“ і ревія ХІМЕРА: „Скитальці пісень“.

ФОТОПЛАСТИКОН:

(виз. Марі-Роса 6).

„Барселона“ та „Світлова вистава“.

ФОТОПЛАСТИКОН „Святівід“ (Пасан Гавсманн ч. 7).

„Нітій і Індокітай“.

Львівське Радіо.

Субота, 29. січня 1938.

6.15—8.00 Рамішні аудіція: 11.15 Для дітей: Співаємо пісеньки; 11.40 С. Барер, форт. А. Самоне скрипка, з пл.; 12.00 Подружжя аудіція: 13.45 Концерт банди, пл.; 15.20 Технічна скринька: 15.30 Господарські вістки; 15.45 Театр Уліи для дітей: „Частій з Монро“ на осн. Е. Мілера; 16.10 Композиторський концерт д-ра Соверіна Барбага: скрипка, форт. 16.50, 19.50, 20.55 Актуальна гутірка; 17.00 Світ з очей психіка в басейні добу; 17.15 Концерт солістів; 17.30 Наша програма; 18.00 18.50 Спортивні вістки; 18.10 Суспільна гутірка; 18.30 18.55 Програма на астра; 18.15 Опереткові та фільмові мелодії на сольових інструм. з пл. 18.35 Св. Іван Боско — виповни; 19.00 „Колон вирости, буду летуном“ ауд. для дітей, Саним за кордон, весела ауд. з музикою; 20.00 Як жаривал, то карнавал, поп-муз. концерт; 20.45 Веч. денник; 21.00 Таня, вечерішці, орх. у перерві коло год. 22.50 23.00 Осн. вістки. Осн. прес. Метеоролог. кому-нікат.

Неділя, 30. січня 1938.

8.00 Співачі шоу, 8.05 Ран. денник, 8.15 Для дітей: Хай, палатка, гр. пл. Власива дівка плоче у господарстві, 8.30 Навоноа господарстві, 8.40 Адам: „Коліб з був королем“, увертюра, пл., 8.50 Як робити засоби лоду, 10.30 Пучіні „Богемка“ з пл., 11.30 Буря народів під Ляйпцігом, 12.00 Муз. поранок, 12.00 Фільм. огляд, 13.10 „У вистрої“ з життя емігр. робітників у Вестбайл, 13.30 Музика форт. у вик. Івана Березинського, пісеньки І. Пашковська, огляд, 14.45 Для дітей: Осн. денник підписи прохвита, Суспільна гутірка, Музика з пл., Репортаж, 15.45 Для дітей: „Там де туретийні перепи росте“, 15.55 гр. пл. для дітей, 16.05 Сутні на сонці, орх., 16.45 Аванта та життя, 17.00 Меланж із бандо, поп. мелодія, Котик гумору, осн. Шавно в Голандо, 18.55 Театр Уліи: „Довга жінка“ на осн. Кожинського, 19.05 „Світ Пруса солістка“, 20.00 Концерт сміху, епікету, 20.25, 21.00 Осн. денник, 20.40. Подіт. огляд, 20.50 Веч. денник, 21.15 Гумор на ланчурі, 21.45 форт. ре-

Позрі Єдині українські інж. Ярослава Білинського

шоферські курси
Проважени українськими фатовими силами, поручають всім, що хочуть здобути весторонне знання з дільної моторизації та заповнити собі пазни про житок. — Інформації вліси щодня.

Львів, вул. Сикстуська 43. — Телефон 271-53.

сб. Кв. Аро, 22.25 Легка музика з пл., 22.50 Осн. вістки, 23.00 Кошторів серпінгін, легка слово-муз. ауд. Юр. Теш.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 29. січня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Пісн.; 18.00 Орх., 20.00 21.00 „Варшавський оперетт“, орх., хор, солісти; БРЮСЕЛЯ ФІЛМ, 22.20 23.00 „Казки Гофмана“ оп. Оффенбаха; БРЮСЕЛЯ ФР. 21.15 22.00 23.00 24.00 „Ірландія“ оп. Масенета; БУДАПЕШТ 12.05 Пісн. та музика, 17.30 18.00 Танк. музика; ВІДЕНЬ 18.00 Нар. пісн., 20.45 Веселі вечір, 21.50 Врассові твори; ГАМБУРГ 20.40 21.00 „Моніка“ оп. Достала; КОПІНЦІ 18.00 Для Заверпасти; КЕНІГСБЕРГ 20.00, 21.00 „Студент-прошак“ оп. Мікатора; МІЛАН 17.15 Форт., 21.00 22.00 23.00 24.00 „Людина, що сміється“ оп. Аріа Пазролі; ПРАГА 17.55 Нім. ауд.; Орх. концерт, 20.00 21.00 „Король волонтер“ оп. Фрішля; РАДІО ПАРИ 18.00 18.30 Для дітей, 21.15 Пад-амор. пісеньки, 21.30 22.00 Театр. вечір „Ле Монтер“ ком. Коріа; РІМ 17.15 Танк. музика, 21.00 22.00 Комедія.

Неділя, 30. січня 1938.

БЕРЛІН 9.30 16.00 18.00 Розр. музика, 19.15 20.00 21.00 Концерт відск. оркестр; ВІЛГОРОД 18.15 20.00 Пісеньки; БРЮСЕЛЯ ФІЛМ, 21.00 22.00 „Куба“ оп. Достала; БУДАПЕШТ 12.30 Симф. концерт, 17.00 Пісн. музика, 18.15 Опіа, 22.40 Відск. орх.; ВІДЕНЬ 11.45 12.00 Концерт симф. орх., 15.40 Концерт квартету, 19.30 Виступ Вінер Зенгершбен, 20.00 21.00 „Відень та Відень“ опер. сол. квартет орх., 22.30 Танк. музика; КОПІНЦІ 18.00 Концерт хор; МІЛАН 17.00 18.00 Розр. концерт, 21.00 22.00 „Парані“ оп. Легова; ПРАГА 9.00 „Міска Пале Маріа“ Палестина, 15.30 Розр. концерт, 17.55 Нім. ауд.; Спіа, 20.10 21.05 Розр. прогн.; РАДІО ПАРИ 17.45 18.00 19.00 Симф. концерт, 20.30 Гавайські гітари; РІМ 17.00 18.00 Симф. концерт, 22.25 Музика та пісеньки; СОФІЯ 18.00 Пісн., 18.15 Легка музика та пісеньки, 19.00 Вок. концерт, 21.00 Оп. мелодії; ФЛОРЕНТІЯ 16.30, 18.00 „Федора“ оп. Джордана.

Подяка.

Бог пошлав до себе пок. АНТОНА ЛУКІЯНОВИЧА, забравши нашим дітям батька, мені подруга. Тоді наші знайомі, привітали і товариші Пошлого, вижали нам багато значущості, співтуття, пошвили в пошві і віддали Пошлого останню присуту. Усім їм шире дякую. Зокрема дякую Вот. Духовенству: о. кан. Книшаківцеві, о. кан. Давровичеві, о. кан. Липинякові, о. проф. Вуцальскому, о. д-рові Гриньковому, о. проф. Жданові, Представителі Т-ва „Прогресс“ п. Петренков. Товаришам Пошлого: рад. Клімеві, атеїст. судді Федусевичеві, рад. Раконі і всім П. Т. Товаришам праці. Представителі П. Т. адвокатів д-рові Костеві, Пашляському. Директорів „Нар. Торговлі“ Лазоркові і П. Т. товаришам праці отримав дошки. Дирекції Гімназії СС. Венетині: о. кан. Липиняков, о. кан. Пашляському хорів за світ, молоді за участь у похоронах і вінок. Ос. Якович і проф. Мотібоменті за провід над учнівськими, СС. Венетині і Любова і товаришам молодий дошки. Проф. Д-рові Сакетові і дружині, п. д-рові Несторові Ніжанинському. — Особливо всім!

Стефанія Лукіновичева.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Тов. „Українська Бурса“ в Стрию відбудуться 16. лютого 1938 р. в год. 18. в домі Мелоскоу з таким повном ларал: 1) Відкриття Зборів, 2) Відкриття протоколу з останніх загальних зборів, 3) Відомлення голови з діяльності Товариства за р. 1937, 4) Відомлення старшини, 5) Відомлення Провідної Комісії і внесення пропозицій абсолютної уступки в Стрию, 6) Вибір голови і членів та 2 заступників на 1 рік, 7) Внесення і записки. В разі неможливості відомлення членів, диві Загальні Збори відбудуться в год. 19 без огляду на світлих членів. — Світлих Осн. во. голови Романиши Теодор во. секретар. 237

Українські політ-власні в Раді з нагоди 20-ліття без шк. Крутами складають 44 год. для українських безробітних.

БІРЖА.

Львів, 28 січня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельги банк. 89.18, 88.95, Долари американські 5.27.50, 5.25.07, Долари канад. 5.27.00—5.24.50, Факсрени год. 295.32—291.60, Франки фр. 17.42—16.82, Франки швейцарські 122.40—121.63, Фунти англ. 26.48—26.32, Гуальдені ланц. 100.20—99.80, Корони ч. 17.63—16.90, Кор. ав. 118.19—117.35, Кор. норв. 131.98—132.00, Корони шв. 136.53—135.55, Ліри італ. 21.80—21.00, Марки фінлянд. 11.70—11.25, Марки нім. 112.00—108.00, Шилінг австр. 99.20—98.20, Тел. Авіа 26.20—25.95, Марки нім. срібні 119.00—115.00

Львів.

4.1 пів пром. вист. 65.38, 64.88 3 ін. 1 см. 80.75 серія 89.75, 3 поз. ін. 3 см. 81.50, серія 91.00, 5. конверс. 68.75 прем. доз. 42.25, 4 консол. 67.00

Папери.

Банк Польський 116.00, Цукор 37.00, Вугіль 32.50, 31.50, Ліанон 65.00, Мод. жей 15.50, Островськ 57.00, Староховіч 39.25, 38.25, 38.50, Габсбург 49.75. Тенденція неодностайна.

ШНИ „МЯСЛОСОЮЗ“

Львів, 28. січня 1938 р.

1 кг. масла десерт. бланк. без оп. 2.95 год. 1 кг. масла десерт. бланк. з опак. 1.00 год. 1 кг. масла експ. влюч. з опак. 3.00 год. 16—17 сот. 7.00—7.20 год. 1 кг. масла (коп.) 7.00—7.20 год. Тенденція на масло і львів знижкова, на молоко вдержана.

КУПНО - ПРОДАЖ

ЛІЖКА металеві Яриушковича, оканічно продані Ренчнер, Леговіч 37. 31 3-3

ВИПРАВИ кухонні комплекті, емалін год. 65.—, алюмінію 99.— в млинки, залізом і т. д. РЕНЧЕР, Леговіч 37. 31 6-6

КОМПЛЕТНИЙ ДЕТЕКТОР з гарній скрині 11.50. Раффа робітня „Радіотон“, Львів, Осоліських 10, тел. 117.41. 171 6-12

ВАННИ ЦИНКОВІ, балі. НАСІДІВНИ, великий вибір, ЗАЯЦЬ. Осоліських чотирнацять. 145 8—10

ПРОДАМ парцелю 200 сажнів в Кривичках. Листи до Адмін.страші „Центрум“. 247 1-3

ПАРЦЕЛЯ солонча 183 сажнів 24 м. фронту при горішній Личаківській на продаж. Вікоміть телефон 280-82 між год. 9—10 і 1—2. 244 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЮ доброї посади: може бути і на сторожі дому за капією 800.— год. Зголошення Львів, ул. Городельська ч. 26 партер у п. Саншові. 230 2—2

СОВІСНА, серахні літ інтелігентна прийма посади кухарки-господині або до малой дитини чи хворої особи. Язвифералі свідості. Зголошення до Адмін.страші „Дзв“ під „Совісна“. 236 1-1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ДЛЯ ЛІКАРЯ місце на Воллі, негадно можна зайняти. Зголошення Адміністрації „Від зраз 99“. 230 1-1

РІЖНІ

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛ. тригла одушків з 5-місячною гарантією. Сальон часання пань. Сикстуська 8, вхід через браму. 243 1-2

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЯХ, Львів, пл. Марійська 5 направляє річного року годичники, прецизійно, солідно і дешево. 2318 а 15-15

БЮРО ПРИПОРУЧЕНЬ „СВЯТОВІД“ властие життя, все поладить всім в край і за кордоном. Львів, Алаоміа 23, тел. 200.08. 2387 25-30

ШЛЮБИ, БАЛЕВИ СМОКІНГОВІ УБРАННЯ, ВИПОЗИЧАЮ, ЛЬВІВ, пл. ТЕ. ОДОРА 4. 2729 9-18

НА КАРНАВАЛ вишукані убрання фот. ков., смокінгові, пантони. Коштові 10, тел. 215-87. Цяя нийаї. 232 2—4

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Виді Наукового Товариства ім. Шевченка розшукує отрим конкурс на історію господарства й господарів підприємств підприємства, з одній особі. Платити в'їждно до умов.

Протастія, враз із життєписом та свідоцтвами майбутніх студій і відомостями практик, вносити до 10. лютого п. р. до канцелярії Т-ва (Львів, вул. Чарнецького 25). Вели особисті інтереси зазначити. Виді НТШ.

КОНКУРС.

Філія „Прогресс“ в Крайній прийма вже організатор-директора з відомою практикою. Оферти з порученням поштових освітніх і кооперативних умов вносити до 5. лютого п. р. Платити за умовою. Радіа.

ХТО??

хоче купити найліпші косметичні і гсичні артикули по найдешевших цінах купувати тільки у найсолідній

ПЕРФУМЕРІ

С. ФЕДЕРА

Львів СІКСТУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 13
Філія ГАЛИЦЬКА 18
Кожний покупець, що покличеться на оце оголошення „Діла“ дістає 24 ДУРНО гарний дарунок.

Ліцитація реальності-пасажу

що обіймає два будинки три і двоповерхові з офіцинами у Львові, Леговіч 29 і Рейтана 8

відбудеться 8. лютого 1938 год. 11 в зал Розправ ч. 7 Городського Суду у Львові (Судова 7).

Ціна викликання: зол. 277.787. Залишення на гіпотечі віртових гіпотечних можливих. Інформації дас адвокат Ландевер Фредри 7. 196 3-

САМО ПЕРВ ВЕСЬ БРУД ВЕРЕ

МИЛО ДО ПРІЯННЯ

ОКСАНА

ФАМОЗА ЛІД

Готоміського

Приписові почтові друку і книжки до вжитку сописів

Кожна кожна видавництво поштових можна купити в Адміністрації Львів, Ринок 10. Для прохвита писмо до писальства.

Ціна: друку: Zawladomienie wysylkowe 1 zł 100

Gazetowa karta kladawca oprowadza (200 karta) na 15

Karta rozsytkowa na 400 karta na 15 na 600 karta na 15

Тільки оголошуючись у „ДІЛО“ можете успішно продати, купити захищати реальність.